

DZIEŃ SKUPIENIA AKCJI KATOLICKIEJ ARCHIDIECEZJI ŁÓDZKIEJ W NASZEJ PARAFII

23 listopada 2013 r. parafia Matki Bożej Dobrej Rady w Zgierzu gościła członków Akcji Katolickiej Archidiecezji Łódzkiej wraz z ks. dr Grzegorzem Dzielwskim – Asystentem Diecezjalnym i kanonikiem honorowym Archikatedralnej Kapituły Łódzkiej. Spotkanie rozpoczęło się powitaniem zebranych przez p. Mariannę Strugińską – Felczyńską – Prezesa Diecezjalnego Instytutu AK.

Następnie opiekun KSM, ks. dr Marcin Jarzenkowski, wygłosił konferencję: „Zadanie na nasze czasy – głosić Ewangelię świadectwem życia.” We wstępie zwrócił uwagę, że kończący się Rok Wiary skłania do refleksji na temat żywej wiary potrzebnej do głoszenia świadectwa. Wyjaśnił pojęcie świadectwa (potwierdzenie czegoś przez świadka, przekazywanie prawdy) i rozwinął je wg nauczania papieży: Pawła VI, Jana Pawła II i Benedykta XVI.

Ks. Jarzenkowski przypomniał, że świadectwo zawierzenia Bogu dali: Abraham, Maryja, rzesze świętych i błogosławionych (np.: bł. Matka Teresa z Kalkuty, św. Kinga, ks. F. Blachnicki). Dla nich świadectwo to pełna i nieustanna harmonia między wiarą a życiem, „życie świętością codzienności”.

W 25 –tą rocznicę ogłoszenia Adhortacji Laici” współczesny człowiek na nowo odczytuje wskazówki, jak żyć Ewangelią, służąc bliźnim i społeczeństwu. W czasach nowej ewangelizacji należy zwrócić szczególną uwagę na rolę osób świeckich w głoszeniu Ewangelii. Synod Biskupów (II Zgromadzenie Specjalne poświęcone Europie) podkreślił, że świadectwo Słowa winno być

Msza koncelebrowana pod przewodnictwem Abpa Marka Jędraszewskiego, fot. Izifoto Wieczorek

potwierdzone świadectwem życia. Tylko wtedy jest ono autentyczne i owocne. Mimo różnorodności powołań łączy nas jeden cel: wspólne dążenie do świętości. Życie wiarą usuwa lęk, pozwala „podnieść głowę i głosić prawdę o Bożej Miłości”.

Chrześcijaństwo to „żywy depozyt przekazywany z pokolenia na pokolenie”, za który jesteśmy odpowiedzialni i dlatego u schyłku kończącego się Roku Wiary należy zrobić osobisty rachunek sumienia: czy był to rok straconych szans, czy błogosławionych owoców.

Po konferencji wierni uczestniczyli w Adoracji Najświętszego Sakramentu zakończonej błogosławieństwem, a także odmówili modlitwę w ciągu dnia (Liturgia godzin).

Następnie przystąpiono do pracy w grupach tematycznych:

1. Jak dziś dzielić się Ewangelią w otaczającym świecie?
2. Kogo jest więcej w moim świadectwie życia: Boga czy mnie?
3. Czy i jak buduję żywą wiarę w sercach ludzi?

Występ zespołu „Melodyjki”, fot. Izifoto Wieczorek

4. Kończący się Rok Wiary – stracone szanse w dawaniu świadectwa czy błogosławione owoce w moim życiu i życiu parafii?

Centralnym punktem Dnia Akcji Katolickiej była Msza św. koncelebrowana pod przewodnictwem Jego Ekscelencji Arcybiskupa Metropolity Łódzkiego Marka Jędraszewskiego w szczególnie pięknej oprawie liturgicznej i muzycznej.

W wygłoszonej homilii Ks. Arcybiskup nawiązał do słów czytania z I Księgi Machabejskiej oraz Ewangelii, podkreślając, że Alfą i Omegą dziejów ludzkości i świata jest Bóg i żadna przemoc nie będzie ostatecznie skuteczna w konfrontacji z Nim. Bóg jest Bogiem żywych: Abrahama, Izaaka i Jakuba, a tym samym jest gwarantem nieśmiertelności dla tych, którzy Mu wierzyli. Pragnie miłości wiernej aż do końca, gdyż jest wieczną, miłosierną Miłością. Miłość stanowi „najważniejszy dynamizm w życiu człowieka”. W ciągu wieków następuje nieustanna konfrontacja pokoleń z Osobą Chrystusa, z przesłaniem Bożej miłości. Każde pokolenie spotyka się z trudnościami, z negacją Boga, Kościoła. Obecnie następuje szczególna eskalacja wyszydzania Kościoła, dlatego katolicy powinni podjąć zmagania o obecność Chrystusa, Ewangelii, Krzyża w publicznej przestrzeni życia społecznego. Należy wrócić do źródeł: do Eucharystii, adoracji, wytrwałej modlitwy, Różańca św., aby pogłębić osobistą relację z Bogiem i zrozumieć specyfikę przesłania Miłości opartej na Prawdzie. Trzeba otworzyć serca na zbawczą moc Ewangelii, bronić prawa do obecności Chrystusa w naszej Ojczyźnie, głosić prawdę o Nim współczesnemu światu jednoznacznie, mocą Ducha Św., „w porę i nie w porę”. Bóg umacnia w wierze, nadziei i miłości i dlatego „my chcemy Boga zawsze i wszędzie”.

Po obiedzie nastąpiło podsumowanie pracy w grupach. Podczas dyskusji zwrócono uwagę, że ewangelizacja powinna objąć nas samych, nasze rodziny, życie społeczne, ale również świat przyrody. Szczególnie cenne są akcje wspomagające misje oraz realna pomoc innym w najbliższym otoczeniu. Przykładem może być działająca przy parafii Matki Bożej Dobrej Rady w Zgierzu od 13 lat świetlica środowiskowa dla dzieci i młodzieży.

Należy docierać do osób, które nie są związane z Kościołem. Dawać im nadzieję, budzić optymizm. Ogromną rolę w ewangelizacji odgrywają media. Powinniśmy wykazywać się odwagą w wyrażaniu własnych poglądów. Konieczne jest przeciwstawianie się wszelkim atakom na Kościół, włączanie się do ruchów społecznych.

Grzechem pychy byłoby stwierdzenie, że w naszym świadectwie życia jest więcej Boga niż nas. Potrzeba nam pokory i codziennego rachunku sumienia, aby dostrzec Boga w bliźnich. Konieczna jest refleksja: „Czy i jak wierzę?” Pogłębianiu relacji z Bogiem sprzyja pielgrzymowanie, pomoc potrzebującym, codzienne świadectwo w rodzinie i świecie. Nasza wiara powinna być zakorzeniona w Ewangelii, aby „moje: wierzę nie przekształciło się w subiektywne „wierzę po swojemu”.

Duch Św. umacnia wiarę, daje nam wiele szans rozwoju. Nie można ich zmarnować. Trzeba dostrzec i wykorzystać każdy moment łaski.

Po prezentacji wniosków nadszedł czas na chwilę relaksu. Zapewnił ją zespół „Melodyjki” ze swą radosną, żywiołową muzyką.

W podsumowaniu p. Prezes Marianna Strugińska – Felczyńska podziękowała za udział w spotkaniu wszystkim gościom na czele z Ks. Arcybiskupem, a także gospodarzowi parafii Ks. Proboszczowi Andrzejowi Blewińskiemu oraz księżom którzy zaangażowali się, wszystkim grupom z parafii Matki Boskiej Dobrej Rady w Zgierzu.

W podsumowaniu Pani Prezes Marianna Strugińska-Felczyńska podziękowała za udział w spotkaniu wszystkim prezesom Parafialnych Oddziałów Akcji Katolickiej i sympatykom na czele z Ks. Arcybiskupem, Asystentowi Kościelnemu Archidiecezji Łódzkiej, przybyłym księżom a także gospodarzowi parafii Ks. Proboszczowi Andrzejowi Blewińskiemu oraz księżom z parafii którzy zaangażowali się w przygotowanie spotkania, oraz wszystkim grupom z parafii Matki Boskiej Dobrej Rady w Zgierzu którzy wzięli udział w uroczystościach. Na zakończenie odmówiono Koronkę do Miłosierdzia Bożego.

Elżbieta Hildt

Spotkanie z Abp Markiem Jędraszewskim, fot. Izifoto Wieczorek

TO JUŻ 50 NUMERÓW

Nasza gazetka, od czasu jej reaktywowania w listopadzie 2009 r., doczekała się już 50-tego wydania. Może to i niewiele, ale jest co świętować, wszak następny, setny jubileusz, dopiero za cztery lata.

Honory należą się jej twórcom: Księdzu Proboszczowi Andrzejowi Blewińskiemu i księżom opiekunom: wcześniej był nim ks. Marcin Majda, potem ks. Piotr Skura, a od września br. ks. Jacek Kucharski. Pani Marianna Strugińska Felczyńska, Prezes Diecezjalnego Instytutu Akcji Katolickiej, a na codzień nauczycielka i pedagog, dba o stronę redakcyjną i podział artykułów do napisania. Piszą je rzesze wolontariuszy, najczęściej ci wspomnieni w ramówce: Agnieszka Gajek, Aneta Mikołajczyk, Elżbieta Hildt, Barbara Musiał, Katarzyna Wieczorek, wcześniej, Wąsowski Bolesław, katecheci Małgorzata Lewandowska, Violetta Lach, Jacek Sobierajski, Sławomir Bartczak, Andrzej Kalinowski, Krzysztofa Połczyńska i inni: Joanna Kisiel, Przemysław Chrabałowski, Jarek Bień, Elżbieta Barylska, Marzena Michel, Katarzyna Dąbrowska, Patryk Jadczyk, Natalia Bień, Kamil Gajek, Prezydent Miasta Zgierza dr Iwona Wieczorek.

Gdy artykuły zostaną napisane i zebrane na pocztę elektronicznej pani Marianny, trzeba je ułożyć graficznie. Zajmowała się tym Katarzyna Wieczorek, studentka medycyny, przebywająca obecnie na stypendium w Niemczech, Kamil Gajek, Agnieszka Wieczorek, Daria Łaszcz, Agnieszka Gajeka, a od stycznia br. składaniem gazetki zajmuje się Krzysztof Nieszwiec, na co dzień tłumacz i pilot wycieczek. Zajmuje to sporo

czasu, który ściśle jest ograniczony, gdyż w piątek rano gazetka musi trafić do drukarni. Potem trzeba jeszcze gazetkę przeczytać, by wychwycić ostatnie błędy. Tzw. proofreading'iem zajmuje się najczęściej pan Józef Felczyński. Ostatecznie gazetka zostaje wysłana do druku do Drukarni Wydawnictwa Muzycznego i Poligraficznego "Merakel" w Łodzi. Po wydrukowaniu trzeba jeszcze gazetkę rozprowadzić. I tu nieocenioną pomocą jest pan Marek Cylke wraz z rodziną (często pomaga mu syn) oraz pani Zosia Rumak, Czesława Stopczyk, Katarzyna Dąbrowska i Marzena Michel.

To tak pokrótce mają się losy tej gazetki, którą właśnie trzymacie Państwo w ręku. Życzymy Naszej Gazetce długiego z nami pożycia oraz dalszych sukcesów! Gratulacje dla wytrwałych czytelników i ałego zespołu redakcyjnego!!!

Krzysztof Nieszwiec

SPRZĘT KOMPUTEROWY Z PUP

Na łamach gazetki chcielibyśmy wyrazić naszą ogromną wdzięczność sponsorom za wsparcie i przekazanie darów na rzecz Świetlicy Środowiskowej, działającej przy parafii Matki Boskiej Dobrej Rady w Zgierzu

W imieniu Księdza proboszcza kan. dr Andrzeja Blewińskiego z Parafii Matki Boskiej Dobrej Rady w Zgierzu, prezesa Diecezjalnego Instytutu Akcji Katolickiej Archidiecezji Łódzkiej Marianny Strugińskiej-Felczyńskiej i dzieci uczęszczających na zajęcia świetlicy środowiskowej, składamy serdeczne podziękowanie za miły dar- pomoc w doposażeniu pracowni informatycznej. **Powiatowy Urząd Pracy** wymieniając w swoich biurach komputery przekazał nam nieodpłatnie 22 monitory, 13 komputerów, 2 drukarki, notebooka i kamerę, na potrzeby dzieci i młodzieży, korzystających ze Świetlicy Środowiskowej przy Parafii Matki Boskiej Dobrej Rady w Zgierzu. Warto wspomnieć, iż początkowa wartość przetargowa owego sprzętu sięgała 4 tys. zł, a wartość rynkowa jest od niej kilkukrotnie wyższa. Dar jest tym cenniejszy, iż używany obecnie sprzęt komputerowy jest przestarzały, stale ulega usterkom i w większej części jest praktycznie niezdatny do użytku.

Słowa podziękowania kierujemy do Pani Marty Pietrzak-Kędzierawskiej, dyrektora Powiatowego Urzędu Pracy, oraz Starosty Zgierskiego Krzysztofa Kozaneckiego. Dziękujemy wicestarście Marcinowi Karpińskiemu oraz członkowi Zarządu Wojciechowi Budziarskiemu za w/w dary. Słowa podziękowania kierujemy też do Pana Sławka Gołka – dyrektora Oddziału Elektrociepłowni Zgierz Spółka PGE Górnictwo i Energetyka Konwencjonalna SA za wspieranie inicjatyw na rzecz świetlicy Środowiskowej.

Zespół Redakcyjny

DZIĘKUJEMY !

Najważniejsze wydarzenia

WYWIAD Z KS. KRZYSZTOFEM BASZTABINEM

wikariuszem w parafii Matki Boskiej Dobrej Rady w Zgierzu od 1 września 2013 roku

Wywiad przeprowadziła Marianna Strugińska-Felczyńska, spisał Krzysztof Nieszwiec

Ks. Krzysztof Basztabin pochodzi z parafii Matki Bożej Bolesnej w Nysie od Księży Werbistów. Urodził się we Wrocławiu. Świecenia kapłańskie przyjął w 1995 roku w Łodzi. Tytuł magistra teologii obronił na Akademii Teologii Katolickiej, licencjat teologii praktycznej na Uniwersytecie Kardynała Stefana Wyszyńskiego.

Czy mógłby nam Ksiądz powiedzieć o swojej rodzinnej miejscowości?

Jest to miejscowość na Opolszczyźnie, tzw. Śląsk Opolski, miejscowość dobrze znana. Przed laty, do 2002 r. mieściło się tam seminarium Ojców Werbistów, wydział filozofii, później powrócił on do Pieniężna, gdzie jest główna siedziba Ojców Werbistów. Co do tradycji myślę, że jest to bardzo religijna miejscowość. Zwłaszcza kiedy byłem klerykiem Wyższego Seminarium Duchownego w Łodzi to mogłem zaobserwować raz, drugi, trzeci, gdy przyjeżdżałem do domu rodzinnego, że to są ludzie, których wiara jest przekazywana z pokolenia na pokolenie. Na mszę św., nabożeństwa, udawali się wspólnie rodzice, dzieci, młodzież, zawsze się jednym faktem dziwiłem, że każdy z tych domowników udawał się na nabożeństwo z książeczką. Myślę, że jest to taki zwyczaj śląski, jeszcze z czasów, gdy na tych ziemiach przebywali obywatele Niemiec. Mogę powiedzieć, że jest to ładna miejscowość, dużo zieleni. Kiedy dzieliłem się ze znajomymi spostrzeżeniami, zawsze poznawali Nysę jako piękne miejsce, pięknie położona dolina rzeki i kotlina.

W tygodniku „Niedziela” było, że pochodzi ksiądz z kościoła wielu powołań, św. Józefa w Jaworzynie Śląskiej?

Nie wiem, skąd Pani Redaktor się o tych rzeczach dowiedziała (sic.)... Od 1991 r. rodzice zamieszkali w Nysie, a wcześniej mieszkaliśmy na Dolnym Śląsku, między Wrocławiem a Wałbrzychem, w kierunku na Jelenią Górę, w miasteczku ok. 6 tys. mieszkańców, które nazywa się Jaworzyna Śląska. I tam właściwie korzenie moje sięgają, Dolnego Śląska i tam jest też miejscowość mojego urodzenia, o której Pani Redaktor wspomniała, Wrocław. A niedaleko od Wrocławia, ok. 50 km. w stronę Wałbrzycha i Jeleniej Góry jest Jaworzyna Śląska i tam faktycznie jest dużo powołań. Myślę, że to zasługa mojego pierwszego proboszcza, ś.p. ks. Jana Czajki.

Czy od dziecka wiedział Ksiądz że zostanie kapłanem, czy była to inna decyzja?

Myślę, że nie od dziecka. Wiem, że mama się modliła, od samego początku, gdy się narodziłem i później, w moich młodszych latach, żeby jej syn został

księdzem. Może to był jakiś załazek. Po szkole średniej kilka lat pracowałem, i to powołanie dojrzało.

Skończył Ksiądz technikum o jakim profilu?

Było to technikum ogrodnicze. To takie zamiłowanie do zieleni i do przyrody.

W jakich parafiach pełnił Ksiądz posługę duszpasterską i jakimi opiekował się grupami? Czy woli Ksiądz pracować z dziećmi i młodzieżą, czy z dorosłymi?

W czerwcu rozpocząłem już 19 rok mojej pracy kapłańskiej i duszpasterskiej. Świecenia kapłańskie przyjąłem 10 czerwca 1995 roku. Dla większości kapłanów, parafia neoprezbiterańska to parafia wiejska. Ksiądz jest posyłany gdzieś na krańce diecezji. Taką parafią była dla mnie Parafia Nawiedzenia NMP w Ruścu. Później Srock, tu niedaleko, na trasie Piotrków Trybunalski-Łódź, obok były słynne Tuszyn i Głuchów.

Później była Parafia Narodzenia NMP w Bełchatowie, parafia miejska. Później Sulejów, to też kraniec diecezji, jak i Rusiec. Ostatnio Tomaszów Mazowiecki, u ks. Henryka Kowalińskiego (parafia św. Jadwigi Królowej) i obecnie, od 1 września br. Parafia MB

Dobrej Rady w Zgierzu. Żeby zdobyć doświadczenie duszpasterskie i kapłańskie, trzeba przejść i większą i mniejszą parafię.

Jeżeli chodzi o grupy, którymi się opiekowałem to w większości były to dzieci i młodzież. Były to grupy ministranckie i lektorów, grupy młodzieży szkół podstawowych, często przygotowywałem dzieci do Pierwszej Komunii św. Potem Bełchatów i Sulejów to już młodzież gimnazjalna, przygotowywałem ich do bierzmowania przez 6 lat, co nie jest łatwe. Ale zawsze lubiłem i lubię pracować z osobami starszymi. Dla mnie wydarzeniem religijnym i wewnętrznym umocnieniem była grupa Odnowy w Duchu Św., którą przeszedłem jako kleryk Wyższego Seminarium Duchownego pod kierownictwem ks. Józefa Kozłowskiego, jezuita, który był moderatorem Odnowy w Duchu Św. w Łodzi. W Srocku i Bełchatowie też zetknąłem się z dużymi grupami Odnowy w Duchu Św. Ceniłem sobie grupy katechezy dla dorosłych w Tomaszowie, grupę różańca świętego, otwartego serca Pana Jezusa. Grupy oazowe w Bełchatowie i Tomaszowie u św. Jadwigi, gdzie grupy

duszpasterstwa oazowego dzieci, młodzieży i małżeństw, na każdym poziomie, są bardzo rozwinięte. Wszystkie grupy cenię, ale chyba najbardziej te starsze.

Gdy działa dużo grup w parafii, oznacza to też dużo obowiązków dla duszpasterzy, oni uczestniczą, przygotowują katechezy. Czy wystarcza Księdzu czasu na inne zainteresowania poza posługą duszpasterską w parafii?

Poza moim zawodem i powołaniem kapłańskim lubię czytać książki teologiczne i filozoficzne. Ale poza pracą duszpasterską jest też sport, lekkoatletyka, piłka ręczna i siatkowa, sporty zimowe. Zawsze się pasjonowałem i interesowałem sportem.

Co chciałby Ksiądz zrobić w najbliższym czasie w parafii Matki Boskiej Dobrej Rady w Zgierzu?

Jak poinformował mnie Ksiądz proboszcz i Pani Prezes parafialnego Oddziału i Diecezjalnego Instytutu Akcji Katolickiej, w parafii działa 25 grup duszpasterskich różnym profilu. Z racji na moje powołanie, chciałbym służyć wszystkim tutaj posługą sakramentalną, sprawując zwłaszcza Mszę św. i sakrament pojednania.

Lubię to robić i robię to bardzo chętnie. Chciałbym prowadzić wszystkich do Chrystusa, głosić Boga i czynić dobro. Taka jest moja dewiza. Chciałbym życiem, słowem, przykładem i postawą świadczyć o Chrystusie, jak zachęca teraz często do świadectwa papież Franciszek. Świadczyć innym, że Jezus żyje, że zmartwychwstał, że jest obecny.

Co chciałby Ksiądz przekazać czytelnikom „Dobrej Rady” w Zgierzu?

Dlatego, że jesteśmy na progu Adwentu, życzę przede wszystkim odnowienia wiary. Niedawno, w ubiegłą niedzielę zakończyliśmy Rok Wiary. Życzę, żeby ta wiara była radością i pokojem serca. Aby Adwent był czasem radości w Panu dla czytelników i wszystkich naszych parafian. Aby każdy z nas czytał tę naszą gazetkę. Żeby ten czas Adwentu był pięknym czasem powrotu do Chrystusa, który dla nas wszystkich jest Drogą, prawdą i życiem. Aby ten Adwent wygrali, a nie przegrali, a będą szczęśliwymi ludźmi.

Bóg zapłać!

O BOŻYM NARODZENIU

Pamiętka narodzenia Pana Jezusa, sprawowana w okresie Bożego Narodzenia, jest oprócz dorocznie obchodzonego misterium paschalnego najważniejszym liturgicznym świętem. W dniu 25 grudnia czcimy historyczny fakt przyjścia Jezusa na świat.

W Polsce z tym dniem związana jest największa liczba praktyk religijnych, obrzędów i obyczajów ludowych. Boże Narodzenie i poprzedzająca je Wigilia to przede wszystkim święto pokoju, miłości i zgody. To światło najbardziej rodzinne, domowe i serdeczne, u którego podstaw leży świadomość wielkiego misterium Wcielenia Syna Bożego.

W kościele katolickim świętowanie rozpoczyna się późnym popołudniem 24 grudnia wieczerzą wigilijną. A następnie mszą św. o północy – pasterką. Treść formularza mszalnego pasterki przypomina scenę wezwania pasterzy do stajenki betlejemskiej przez aniołów obwieszczających narodzenie Jezusa. Podczas mszy św. o świcie świętuje się przyjście Chrystusa – Światłości oświecającej świat i każdego człowieka.

W czasie mszy św.iennej czci się narodzenie Syna Bożego, zrodzonego z Ojca przed wszystkimi wiekami. Podczas wszystkich mszy św. na słowa wyznania wiary: „klękamy aby uczcić Tajemnicę Wcielenia. I za sprawą Ducha Świętego przyjął ciało z Maryi Dziewicy i stał się człowiekiem” Potrójna liturgia, celebrowana od VI wieku, znana jest również kościołom protestanckim, w których msza święta odprawiana jest

w nocy, o świcie i o poranku Bożego Narodzenia. We wszystkie te nabożeństwa włączona jest uroczysta celebrowana Wieczerza Pańskiej. Wschodni Kościół Obchodzi Boże Narodzenie 6 stycznia, w Święto Objawienia Pańskiego.

Boże Narodzenie to doskonała sposobność osobistej przemiany i odnowy. Szansa na zmianę siebie. Wystarczy drobne, stopniowe poprawki. W każdym z nas leży możliwość bycia lepszym, zdolność do tego, by osiągnąć wyższy poziom doskonałości moralnej, a wszystko to dzięki przyswojeniu sobie różnych cnót. A czy jest lepszy czas na to, by odkryć, rozwijać i pielęgnować w sobie takie wartości, niż Boże Narodzenie? Cnoty symbolizujące te święta to: Dobroć, Radość, Miłość, Wdzięczność, Wiara, Prostota i Zachwyt.

Opracowały na podst. Kalendarium Świąt Kościelnych: Marianna Strugińska-Felczyńska i Katarzyna Wieczorek

ŚWIĘTA BOŻA RODZICIELKA – WZÓR MIŁOŚCI I ZAWIERZENIA

1 stycznia obchodzimy święto Matki Bożej Rodzicielki. Tego dnia czcimy macierzyństwo Maryi, dzięki której Bóg spełnił obietnicę Odkupienia daną wszystkim ludziom. Nowy rok rozpoczynamy, wpatrując się w obraz Maryi pochylonej nad Dzieckiem. Ukazuje się nam wizerunek Matki, która z miłością trzyma na rękach swojego Syna. Maryja jest wzorem zawierzenia Bogu. Bez wahania zgodziła się na Boży plan, mimo że w sytuacji, w której się znajdowała, bez aprobaty Józefa, mogła zostać podejrzana o cudzołóstwo, co groziło wtedy śmiercią. Maryja zaufała Bogu, przyjęła dziecko i otworzyła się na nowe i nieznane, żeby jak najlepiej wypełnić wolę Bożą. Macierzyństwo Maryi, mimo wielu pięknych i niepowtarzalnych chwil, wiązało się z troską i wieloma wyrzeczeniami. Już na samym początku wraz z Józefem musieli uciekać do Egiptu, by ratować Jezusa przed zagrożeniem ze strony Heroda. W Egipcie przez kilka lat musieli znosić trudy życia na obczyźnie, żeby po śmierci Heroda zostawić swój cały dorobek, wrócić do Nazaretu i rozpocząć wszystko od nowa. Tak więc macierzyństwo Maryi nie było usłane różami, a Jej ból osiągnął apogeum pod krzyżem, gdy patrzyła jak Jej jedyny Syn cierpi i umiera.

Maryja, jeśli nie przyjęłaby daru życia od Boga, być może nie musiałaby zmagać się z tyloma trudnościami. Tradycja głosi, że była wykształcona i piękna. Mogła żyć całkowicie inaczej, być może bardziej bez troski, w większej obfitości. Jednak otwierając się na wolę Bożą, zrezygnowała z tego wszystkiego i pozwoliła, aby sam Bóg ją prowadził. Maryja wiedziała, że Bóg zawsze wie lepiej, co jest dla nas najlepsze. Dzięki

otwartości na dar życia otrzymany od Boga Maryja zrodziła Zbawiciela ludzkości, dzięki któremu każdy człowiek ma życie wieczne.

Patrząc na jej postawę, aż trudno uwierzyć, z jaką łatwością ludzie aktualnie decydują się odebrać życie swoim nienarodzonym dzieciom, jak bez większych oporów podejmują decyzje o zabiciu nienarodzonych dzieci, tylko dlatego, że istnieje podejrzenie, że urodzą się z chorobą genetyczną lub przyjście dziecka na świat może przeszkodzić im w karierze zawodowej.

Maryja, która stała pod krzyżem i patrzyła na cierpienie i śmierć Syna, jest także wzorem właściwej postawy zaufania Bogu w sytuacji, kiedy stajemy w obliczu cierpienia naszych bliskich. Postawa Maryi całkowicie sprzeciwia się coraz popularniejszej współcześnie eutanazji, ponieważ głosi, że wyłącznie

Bóg jest Panem życia i śmierci i do Niego należy decyzja o momencie rozpoczęcia i zakończenia życia każdego człowieka.

Współczesny świat często odrzuca drogę, którą wytyczyła Boża Rodzicielka. Ludzie odwracają się od Bożej miłości i przykazań, wybierając życie łatwe i przyjemne. Uciekają od odpowiedzialności, co w konsekwencji prowadzi do beznadziei i utraty sensu życia. Warto zatem na początku nowego Roku zwrócić się w stronę Matki Jezusa, Jej zawierzyć nadchodzący czas i od Niej uczyć się niezłomnej postawy zaufania Bogu i wypełniania Jego woli, gdyż jedynie Bóg jest gwarancją prawdziwego szczęścia doczesnego i życia wiecznego.

Barbara Musiał

ZAKOŃCZENIE ROKU WIARY

W uroczystość Chrystusa Króla, w łódzkiej katedrze arcybiskup Marek Jędraszewski przewodniczył Mszy świętej z okazji zamknięcia Roku Wiary. Wraz z pasterzem diecezji łódzkiej Eucharystii przewodził arcybiskup senior Władysław Ziótek, biskupi pomocniczy, a także kapłanami z diecezji łódzkiej.

W Archidiecezji Łódzkiej obchody Roku Wiary rozpoczęły się 14 października 2012 roku, a zakończyły 24 listopada 2013r. Podczas Eucharystii wierni w sposób symboliczny podkreślili wyznanie wiary poprzez odmówienie Credo z zapalonymi świecami w dłoniach i odśpiewanie „Te Deum”. Uroczysta Msza święta była wyrazem modlitewnej wdzięczności Panu Bogu za

Zakończenie Roku Wiary w archikatedrze

otrzymane łaski w mijającym Roku Wiary. Arcybiskup Marek Jędraszewski podczas wygłoszonej homilii podkreślił, że wiara jest decyzją pójścia za Jezusem, a jej początkiem jest wybór drogi z Chrystusem. Wiara nie jest teorią, ale jest

osobową relacją z żywym Jezusem. Jest zaufaniem, miłością, oddaniem posłuszeństwa. Wiara oznacza przyjęcie nowego sposobu myślenia, wartościowania, reagowania, postępowania, nowy sposób życia, nowe narodzenie. Źródłem tej nowości nie jest człowiek, ale Bóg. Jako przykład głębokiej więzi z Chrystusem, celebrians przypominał wiernym życie Edyty Stein, Alberta Einsteina, a także nawiązał do współczesnych zjawiska Chryścianofobii, w wyniku którego około trzystu milionów siostr i braci cierpi za swoją wiarę w Chrystusa.

W słowach kończących homilię Arcybiskup podkreślił, iż „wiara jest skarbem człowieka”, i zapraszał wszystkich, abyśmy umocnienie w naszej decyzji wiary poszli za Jezusem.

Marianna Strugińska-Felczyńska i Agnieszka Gajek

Zakończenie Roku Wiary w naszej parafii

MIĘDZY BOŻYM NARODZENIEM A WIARĄ

„Wiara jeśli nie jest myśleniem, nie istnieje”

Encyklika Jana Pawła II Fides et Ratio

„Jezus jest centrum naszych pragnień, radości i zbawienia” Papież Franciszek, Homilia na zakończenie Roku Wiary-Watykan 2013r.

Papież Franciszek podczas uroczystości Chrystusa Króla Wszechświata w Watykanie zakończył rok liturgiczny kościoła, a także Rok Wiary rozpoczęty w październiku 2012 r. przez papieża Benedykta XVI. Tymczasem szybkim krokiem zbliża się Adwent - czas oczekiwania by Słowo stało się Ciałem "Dzieciątko nam się narodziło i syn został nam dany". Dziś Europa nie bardzo pragnie przywitać Dzieciątka Jezus. Ona w ogóle nie pragnie Boga. No może jakiegoś pogańskiego boga typu Tor, Odyn, Światowid może tak. Ale Boga - człowieka Jezusa Chrystusa, na którego nauce została ucywilizowana na pewno nie. Już w niektórych krajach nie obchodzi się świat Bożego Narodzenia tylko święta zimowe. Legislatura krajów europejskich coraz bardziej odsuwa się od Ewangelii. Dokąd to nas zaprowadzi? Papież Franciszek, który został okrzyknięty „w końcu

nowoczesnym papieżem,„ stoi twardo na gruncie Dobrej Nowiny, choć nie potępia człowieka za jego grzeszne życie. To się tak zwanym „świątym Europejczykom” po prostu nie podoba. Ojciec Święty Franciszek jest, jak św. Józef, odpowiedzialny za życie każdej katolickiej rodziny, która choć ułomna, jest święta w planach Boga. Są różne drogi, nieraz bardzo nietatwe, dochodzenia do tej świętości. Rozwały się chałupy ze słomianą strzechą w wierszu Marii Konopnickiej "Kochasz ty dom". Jednak cały czas polska rodzina oparta jest na wzorze Rodziny z Nazaretu. W Tej rodzinie mimo biedy, wszelakich zagrożeń, zmęczenia codziennością i cieniem Golgoty tętniło życie, bo była miłość i odpowiedzialność. Wigilia, pasterka, choinka, wspólne śpiewanie kolęd niech będą dla nas inspiracją do przemyśleń co dał nam Rok Wiary. Myślę, że nam ludziom wiary dodał otuchy w zgorzkniałe serca. Niewierzącym i poszukującym Boga, być może przeżycie „Nocy Pascala" Wojującym z Bogiem i Kościołem, przypomnienie: "Stat crux dum volvitur orbis" – Krzyż trwa, gdy świat się zmienia .

Bolesław Wąsowski

FINANSE KOŚCIOŁA W POLSCE

Finanse Kościoła są kwestią budzącą wiele emocji. Są ludzie, którzy przypisują Kościołowi Katolickiemu w Polsce i szczególnie księżom ogromne bogactwo. (Zwykle są to ci, którzy swą wiedzę opierają na opiniach z mediów nieprzychylnych Kościołowi.)

Jak zwykle nie można stosować żadnych uogólnień. Bywają parafie, gdzie księża żyją dostatnio, ale coraz więcej jest takich, w których ich zarobki są o wiele niższe od „średniej krajowej”. Najtrudniej jest w małych wiejskich parafiach na ziemiach popegeerowskich.

Jedno z tegorocznych spotkań Akcji Katolickiej ks. Proboszcz poświęcił na rzetelne wyjaśnienie parafianom tej dla wielu tak emocjonującej kwestii.

Informacje na temat można także znaleźć pod adresem http://ekai.pl/media/szuflada/RAPORT_KAI_01.03.pdf Oto niektóre informacje z opracowania „Finanse Kościoła Katolickiego w Polsce”:

Parafia utrzymywana jest głównie z tacy – dobrowolnych datków zbieranych wśród uczestników niedzielnych Mszy św. Z tych ofiar utrzymywany jest kościół i budynki parafialne.

Księża pełniący posługę duszpasterską w parafiach nie mają z tego tytułu stałych pensji, a ich zarobki zależą od liczby mieszkańców, zamożności wiernych, poziomu religijności. Podstawowym źródłem osobistego dochodu księży są stypendia mszalne – ofiary składane przy zamawianiu Mszy św. W określonej intencji oraz „iura stolae”, czyli ofiary z okazji chrztu, ślubu, pogrzebu.

Księża z zarobionych pieniędzy płacą podatki na rzecz państwa oraz Kościoła. W diecezji składają się między innymi na fundusz wspierania księży emerytów, chorych kapłanów, na misje i na seminaria duchowne. Przekazują też datki na diecezjalne dzieła charytatywne.

Od księży z parafii pracujących w duszpasterstwie Urząd Skarbowy wylicza zryczałtowany podatek dochodowy (inny dla wikariuszy i proboszczów), biorąc za podstawę liczbę mieszkańców w parafii. Nie ma tu znaczenia ilu mieszkańców deklaruje

przynależność do Kościoła albo czy faktycznie chodzą do kościoła. Księża zatrudnieni na umowę o pracę (szkoły, szpitale, uczelnie, kurie diecezjalne) podlegają takim samym zasadom podatkowym jak inni Polacy.

Pod wyżej wymienionym adresem internetowym można dowiedzieć się także o faktycznym wkładzie państwa w finansowanie instytucji kościelnych oraz o finansowym wkładzie Kościoła na rzecz państwa i społeczeństwa. Polecam lekturę tego opracowania.

Katarzyna Dąbrowska

IDEOLOGIA GENDER – KOLEJNY TOTALITARYZM

Nazwa pochodzi od angielskiego słowa „gender”, co było wcześniej oznaczeniem gramatycznym płci, w odróżnieniu od słowa „sex”, oznaczającego płeć biologiczną. Obecnie słowo „gender” zaczęto używać do określenia płci w znaczeniu kulturowym, powstałym w procesie „wychowania” (a raczej deprawowania dzieci i młodzieży). Twórcami ideologii gender są lewacy ateści. Gdy komunizm został skompromitowany, wymyślili sobie genderyzm jako misję i służbę ludzkości.

A przecież największe błędy kulturowe i gospodarcze, a zarazem największe zbrodnie w dziejach ludzkości popełniali ateści, a (śmiertelni) wrogowie chrześcijaństwa. U nich miejsce Boga zajął seks, który odłączony od miłości i odpowiedzialności zniewala i wypacza. Inspiratorami tej ideologii są mniejszości seksualne i masoni, którzy chcą uszczuplić zaludnienie ziemi poprzez antykoncepcję i aborcję. Nie da się pogodzić genderyzmu (pogardy, wulgarności i nienawiści niektórych polityków w mediach) i chrześcijaństwa, podobnie jak bolszewizmu i chrześcijaństwa. Genderyzm jest jeszcze gorszy, bo bolszewizm niszczył społeczne i gospodarcze więzi, a ten niszczy człowieka i rodzinę.

Obecny Ojciec Święty Franciszek, jeszcze jako prymas Argentyny ostrzegwał, że gender oraz homoideologia są dziełami Szatana. Tematyka gender najczęściej pojawia się w kontekście edukacji przeciw dyskryminacji płci. Po niepowodzeniu wprowadzenia homozwiązków, walki koncentrują się na szkole.

Zwolennicy gender chcą wprowadzić obowiązkowe dla wszystkich wychowanie seksualne według programu genderystów. W ich podręcznikach zakazane są takie słowa, jak: „matka”, „ojciec”, „małżeństwo”, „wierność”, a promuje się takie, jak „rodzic A”, „rodzic B”, „partnerstwo na odcinek czasu życia”. Miłość międzyludzką redukuje do fizjologii, promuje seks bez zasad i ograniczeń, czyli niesłychaną rozwiązłość i rozpasanie. Depczą święte prawo rodziców do wychowywania dzieci według własnej kultury i własnych przekonań. Teraz przemoc

ideologiczna narzucana jest nie czołgami i bagnietami jak za komuny, ale poprzez potężne środki polityczne i finansowe. Chrześcijaństwo jest najbardziej prześladowaną religią świata. Szacuje się, że od czasów Chrystusa do dziś zamordowano ok. 70 mln chrześcijan, większość z nich w XX wieku - wieku największych ideologicznych szaleństw i dewiacji. Musimy poszukiwać właściwych źródeł prawdy w mediach opozycyjnych, bo inaczej producenci kłamstwa i dewiacji staną się panami naszych umysłów i serc, musimy uodpornić się na tę truciznę i ten wirus. Trzeba też podejmować mądre decyzje polityczne. Należy uczestniczyć w marszach i innych formach protestacyjnych, pisać i wysyłać listy do minister edukacji narodowej i innych członków rządu. Musimy budować naszą nadzieję na Bogu, bo każde zło jest słabsze od Boga, a On zawsze zwycięża.

Ks. Jacek Kucharski

na podstawie wykładu ks. dra hab. Dariusza Oko

JESTEŚMY LUDŹMI WIERZĄCYMI

Jesteśmy ludźmi wierzącymi. Nie podoba nam się to, w jaki sposób mówi się o kapłanach w mediach. Przez akcję WWW chcemy wzmocnić ludzi, którzy poświęcili swoje życie Bogu i nam ofiarowali swoją postugę. Dołącz do nas.

O akcji: Akcja "WWW - Wierzę. Wspieram. Wzmacniam." będzie trwała od 8 do 15 grudnia 2013 r. I polegać będzie na wzmożonej modlitwie w intencji kapłanów, a także sygnalizowaniu solidarności z nimi poprzez przyklejenie biało-żółtej wstążki, przyklejenie naklejki na płaszcz czy kurtkę.

Na czym się wzorujemy?

Niezwykłą karierę zrobił w stanie wojennym rezystor, czyli niewielki element elektroniczny, który powszechnie nazywany jest opornikiem. Właśnie jego nazwa, nawiązująca do oporu, przesądziła o "politycznej" roli tego drobnego podzespołu. Noszenie na widocznym miejscu opornika było manifestacją niezgody na stan wojenny, potwierdzeniem uczestnictwa w nowym ruchu oporu. Przypinano je do koszul, swetrów, kurtek, wpinano w klapy marynarek, a nawet przyklepiano do wytwornych garsonki i sukni.

Jak włączyć się w akcję?

Zostań koordynatorem w swojej parafii. Zgromadź wokół siebie ludzi. Pójdź do proboszcza i poproś o zamieszczenie informacji o akcji w gazecie parafialnej. Módlcie się szczególnie mocno za kapłanów. W pasmanterii zaopatrzyć się w żółto-białe wstążki i noście je od 8 do 15 grudnia. Na stronie www.miejmyodwage.pl znajdziesz plakat, logotyp,

Dzieci nagrodzone za uczestnictwo w nabożeństwie różańca

W przeddzień zakończenia roku wiary 23.11.2013r. z naszej parafii wyruszyła pielgrzymka na Apel Jasnogórski. Całe przedsięwzięcie zostało zorganizowane przez ks. Jacka Kucharskiego. Zanim dotarliśmy do Częstochowy odwiedziliśmy Sanktuarium Matki Bożej Gidelskiej. Tamtejszy Ojciec Dominikanin opowiedział historię powstania sanktuarium w Gidlach. Następnie ks. Jacek poprowadził Drogę Krzyżową. Cała grupa uczestniczyła również we Mszy świętej zakończonej modlitwą różańcową.

Kolejnym etapem wspólnego wędrowania była wizyta w Dolinie Miłosierdzia u księży Pallotynów w Częstochowie. Usłyszeliśmy historię tak dobrze nam wszystkim znaną św. siostry Faustyny i powstania obrazu Jezusa Miłosiernego. Na zakończenie odmówiliśmy Koronkę do Bożego Miłosierdzia. Ostatnim etapem i zarazem najważniejszym naszej pielgrzymki był udział w apelu przed obrazem Matki Bożej Częstochowskiej. W świątyni, w głębokiej ciszy i zadumie oczekiwaliśmy na rozpoczęcie długo wyczekiwanej uroczystości. Był czas na modlitwę, na duchowe rozmowy o problemach o troskach życia codziennego, które dotyczą każdego z nas...

HEJ KOLĘDA, KOLĘDA...

Staropolski zwyczaj kolędowania, czyli odwiedzania domostw z życzeniami świąteczno-noworocznymi swymi korzeniami sięga pogańskiego "święta godów" przypadającego w okresie przesilenia zimowego, w czasie którego wróżono przebieg przyszłego roku, w tym co do zbiorów i pogody.

naklejki, materiał wideo - pobierz i podaj dalej! Niech wszyscy ludzie dobrej woli się dowiedzą!

Organizatorami akcji są: Creodidasko Joanna Białobrzaska, Fundacja Salvatti.pl i Radio Warszawa. Wszelkie informacje i materiały do pobrania ze strony: www.miejmyodwage.pl

Tekst ze str. <http://bosko.pl/wiara/Wierze-Wspieram-Wzmacniam.html>

RÓŻANIEC ŚWIĘTY TO BLISKOŚĆ MATKI BOŻEJ

Na zakończenie udział w Nabożeństwach Różańcowych dzieci z naszej parafii otrzymały upominki za obecność na tej pięknej październikowej modlitwie. Było wiele osób, które nie opuściły żadnego Różańca św. Dzieci przychodziły wieczorami, by po Mszy św. przy mikrofonie dzielić się radością modlitwy. Dla innych jest to zachęta, by włączyć się ze swoimi pociechami do wieńca róż dla Maryi. Już teraz z utęsknieniem czekamy, aby za rok znów towarzyszyć Matce Bożej w tajemnicach różańcowych przez cały miesiąc październik.

PIELGRZYMI NA APELU

O dwudziestej pierwszej przejmującym graniem na trąbce rozpoczął się Apel. W uroczysty sposób poprowadziło całą ceremonię Bractwo Kurkowe z Krakowa. Nie zabrakło chwil wzruszenia i łez.

Do domu wróciliśmy późno, właściwie po północy, wszyscy zmęczeni, jednak radośni. Mamy cichą nadzieję na powtórzenie naszej pielgrzymki w przyszłym roku. Będziemy się uśmiechać do ks. Jacka. Każdy pielgrzym wrócił szczęśliwy. Choć na chwilę oderwał się od codziennego wiru życia. Znalazł ukojenie u Naszej Matki. Pozostawił gdzieś w ciemnym kącie swoje zmartwienia i odjechał znów pełen sił na kolejne dni naszego tak w końcu pięknego życia.

MB Gidelska i Częstochowska

Beata Pawlak i Małgorzata Stępień

W starożytnym Rzymie również odwiedzano się ze śpiewem i życzeniami "w styczniowe kalendy", stąd termin "kolęda" pochodzi od łacińskiego słowa "calendae" oznaczającego "pierwszy dzień miesiąca". Wraz z nastaniem chrześcijaństwa kolędowanie na stałe związało się z okresem Świąt Bożego Narodzenia. Grupy

kolędnicze złożone z różnych postaci (pasterze, Trzej Królowie, diabłowie, kominiarze, muzykanci, dziad, baba, gwiazdor etc.) chodziły od domu do domu śpiewając kolędy, składając domownikom życzenia, płatając figle, zbierając datki (popularnie nazywane "kolędą"), w ogólnej atmosferze radości. Ominięcie któregoś z domostw przez kolędników traktowane było jako zły znak.

Współcześnie termin "kolęda" kojarzony jest najczęściej z pieśnią bożonarodzeniową oraz wizytą duszpasterską proboszcza i wikariuszy w okresie Bożego Narodzenia w domach parafian, której celem jest błogosławieństwo członków rodziny i ich domostwa. Początki wizyty duszpasterskiej sięgają czasów średniowiecza i powstawania pierwszych parafii, kiedy to Kościół katolicki przejął ten ludowy zwyczaj, początkowo łącząc go z błogosławieństwem domów w uroczystość Trzech Króli. Na przestrzeni wieków "kolęda duszpasterska" odbywała się w różnym czasie: początkowo od Świąt Bożego Narodzenia do Święta Trzech Króli. Obecnie okres ten w niektórych parafiach jest wydłużony nawet do Święta Matki Bożej Gromnicznej przypadającego na 02. lutego, które kończy w roku liturgicznym okres śpiewania kolęd, trzymania żółbków, choinek, a w praktyce, gdy wymaga tego sytuacja parafii wizyta duszpasterska może rozpocząć się już w okresie Adwentu.

Kodeks Prawa Kanonicznego z 1983 r. w kanonie 529 par. 1 zaleca, by duchowni nawiedzali domy parafian, starając się poznać swoich wiernych, "uczestnicząc w ich troskach, zwłaszcza niepokojach i smutku oraz umacniając ich w Panu, jak również – jeśli w czymś nie domagają roztropnie ich korygując".

Przygotowanie parafian do wizyty duszpasterskiej powinno przebiegać w dwóch wymiarach: zewnętrznym i wewnętrznym. Ważne jest odpowiednie przygotowanie mieszkania do przyjęcia kapłana. Centralnym miejscem w domu jest stół nakryty białym obrusem, z krzyżem i świecami, wodą święconą i kropidłem. W przypadku braku wody święconej dobrze jest zgłosić ten fakt duchownemu. W niektórych domach

na stole kładzie się Pismo Święte otwarte na fragmencie Ewangelii o Narodzeniu Jezusa Chrystusa. Dzieci i młodzież w wieku szkolnym przygotowują do sprawdzenia zeszyty do religii i otrzymują pamiątkowe obrazki. W czasie "kolędy" może być złożona przez domowników, w zależności od zamożności rodziny, dobrowolna ofiara przeznaczona na bieżące potrzeby parafii i utrzymanie kościoła.

Wizyta duszpasterska przybiera charakter "małej liturgii" sprawowanej w domach parafian. Kapłan pozdrawia domowników i odmawia modlitwę o błogosławieństwo Boże dla rodziny i domu. Potem może mieć miejsce ucałowanie znajdującego się na stole krzyża, po czym następuje pokropienie domostwa i członków rodziny wodą święconą, ewentualne wspólne rozważanie Słowa Bożego oraz rozmowa duszpasterska. Na zakończenie wizyty duchowny składa życzenia dla członków rodziny.

Przygotowanie do wizyty duszpasterskiej wymaga nie tylko zewnętrznego przygotowania domu i odpowiedniego do okoliczności stroju domowników, ale przede wszystkim przygotowania serc na przyjęcie do swojego domu Jezusa Chrystusa w osobie kapłana. Warto zastanowić się, jakie tematy podjąć w rozmowie z duchownym, co jest dla nas niejasne, ewentualnie jakie spostrzeżenia i uwagi wnieść odnośnie życia parafii i spraw duszpasterskich. "Przyjęcie księdza po kolędzie" jest aktem publicznego wyznania wiary oraz znakiem łączności wspólnoty domowej z Kościołem parafialnym, a w szerszym wymiarze z Kościołem powszechnym, wspólnotą tworzoną przez wszystkich wiernych i duchownych. Dlatego dobrze jest w wirze codziennych spraw, znaleźć chwilę czasu na spotkanie z Chrystusem w osobie duchownego, w okresie wizyty duszpasterskiej.

Tegoroczna wizyta duszpasterska w parafii Matki Bożej Dobrej Rady w Zgierzu rozpocznie się tradycyjnie od 27 grudnia 2013 roku. Szczegółowy rozkład "kolędy" dostępny będzie na stronie internetowej parafii: <<http://mbdr.archidiecezja.lodz.pl>> oraz podawany na bieżąco w ogłoszeniach parafialnych podczas niedzielnych Mszy świętych.

Elzbieta Gzik

BĘDZIESZ ŻAŁOWAĆ, ŻE NIE PRZYSZEDŁEŚ WCZEŚNIEJ

Kiedyś będziesz żałować, że nie przyszedłeś wcześniej - nie zwlekaj !
Drogi Uczniu, Uczennico!

Świetlica Środowiskowa przy Parafii Matki Bożej Dobrej Rady stoi otworem. U nas możesz wszystko !

- uczyć się indywidualnie z nauczycielami, którzy wesprą i pomogą m.in.: w matematyce, języku polskim, angielskim, fizyce, chemii. Od poniedziałku do czwartku : 15.00- 18.00
- przygotowywać się do matury z matematyki podczas kursu maturalnego w czwartki: 17.00- 19.00
- korzystać z internetu i nabywać umiejętności zw. z obsługą komputera; od poniedziałku do czwartku: 15.00- 18.00

- tańczyć hip-hop i jazz pod czujnym okiem wielokrotnie nagradzanej specjalistki i uczestniczki programu „You can dance” – we wtorki: 16.00
- grać na fujarce- w środy: 16.10- 17.00
- tworzyć prace plastyczne m.in.: z drewna, papieru od poniedziałku do czwartku: 15.00- 18.00
- przygotować się do występów na scenie, czyli poprawić wymowę podczas zajęć z logopedą

Masz nowe pomysły? Chcesz poznać ciekawych ludzi? to miejsce idealne dla Ciebie!

Jedyna taka Świetlica, którą wspólnie tworzą - podopieczni i wychowawcy.

Wyjątkowy Klub Młodzieżowy – w poniedziałki i czwartki: 16.30-18.00. Niewątpliwie spotkania reklamują się same: otwarte rozmowy na każdy temat, wspólne spędzanie czasu, świetna zabawa.

Człowieku dobrej woli!

Chcesz włączyć się w działalność Świetlicy? Dobro dzieci i praca z młodzieżą są Ci bliskie? Podoba Ci się formuła spotkań? Przyjdź! Nie wahaj się- spróbuj, w razie potrzeby wsparcie innych wolontariuszy!

Świetlica czynna od pon. do czw. w godz. 15.00-18.00 Ul. M. Skłodowskiej- Curie 5, nowy budynek.

Chcesz pomóc?

Katarzyna Wieczorek

Pół żartem pół serio

Jasio mówi do mamy:

- Mamusiu, chciałbym ci coś ofiarować pod choinkę.
- Nie trzeba syneczku. Jeśli chcesz mi sprawić przyjemność, to popraw swoją jedynkę z matematyki.
- Za późno mamusiu. Już ci kupiłem perfumy!

Burek mówi do Azora:

- Już nie mogę się doczekać tych świąt!
- Dlaczego?
- Nie dość, że dostanę dwa worki świeżuteńkich kości, to jeszcze ludzkim głosem będę mógł powiedzieć swojemu panu, co o nim myślę!

W grudniu Jasio napisał pocztówkę do Mikołaja: - "Mikołaju! Mam biednych rodziców. Proszę Cię, przynieś mi rower górski i klocki Lego."

Na poczcie jedna z urzędniczek niechcący przeczytała pocztówkę Jasia. Zrobiło jej się smutno i pokazała ją kolegom z pracy. Wszyscy postanowili zrobić Jasiowi niespodziankę. Złożyli się na klocki Lego i wystali mu je w paczce. Po świątach ta sama urzędniczka czyta drugi list od Jasia:

- "Mikołaju, dziękuję za klocki. Rower pewnie ukradli na poczcie."

Piątego grudnia kilkuletnia Małgosia kładąc się do łóżka mówi do dziadka: - Kiedy rano się obudzę, chciałabym znaleźć w swoim łóżku piękną, jasnowłosą laleczkę!
- Ja też chciałbym! - mówi dziadek.

- Szczęśliwego Nowego Roku!
- Zwariowałaś, w lutym?
- To już luty? Cholera, jeszcze nigdy nie wracałem tak późno z sylwestra...

Biznesmen przed świętami Bożego Narodzenia mówi do żony:

- Kochanie, co mam ci kupić na gwiazdkę?
- Może być jakiś drobiazg. Najlepiej jakieś małe BMW do jazdy po mieście!

REKOLEKCJE ADWENTOWE

19 – 20 – 21 grudnia 2013 r

Przewodniczy KSIĄDZ PROFESOR MAREK DZIEWIECKI

CZWARTEK – 19 grudnia

7.00 Msza św. z nauką ogólną

9.00 Msza św. z nauką ogólną

16.00 Msza święta z nauką dla dzieci

17.00 Msza św. z nauką dla młodzieży

18.00 Msza św. z nauką ogólną

PI TEK – 20 grudnia

7.00 Msza św. z nauką ogólną

9.00 Msza św. z nauką ogólną

16.00 Msza święta z nauką dla dzieci

17.00 Msza św. z nauką dla młodzieży

18.00 Msza św. z nauką ogólną

SOBOTA – 21 grudnia DZIE SPOWIEDZI

7.00 Msza św. z nauką ogólną

9.00 Msza św. z nauką ogólną

16.00 Msza święta z nauką dla dzieci

17.00 Msza św. z nauką dla młodzieży

18.00 MSZA ŚWIĘTA NA ZAKOŃCZENIE REKOLEKCJI ORAZ UROCZYSTE BŁOGOSŁAWIEŃSTWO

Sakrament pokuty w godz.

7.00 – 10.00

15.30 – 19.00

Kiedy z nieba gwiazda spada,
już przy stole każdy siada.
Śnieg za oknem mocno prószy,
stoi bałwan, marzną uszy,
Sanki dzwonią dzwoneczkami,
a na stole barszcz z uszkami.

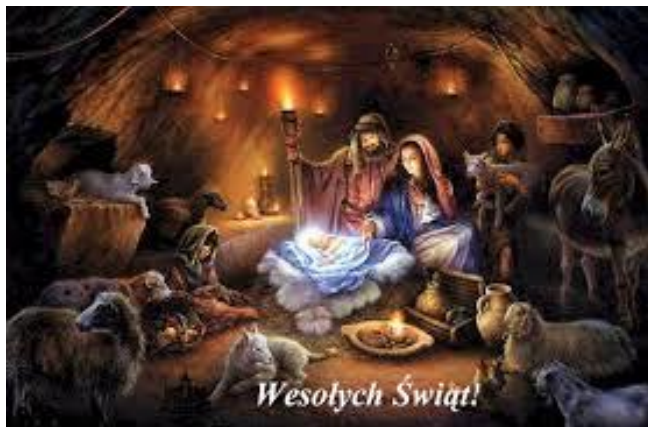
Karp ma minę niewesołą,
dzisiaj wszyscy go pokroją.
Dźwięk kolędy pięknie płynie,
porusza całą rodzinę,
Życzenia sobie składają,
prezentami wymieniają,

Cudownych Świąt Bożego Narodzenia,
W Roku Wiary zakończenia
Ksiądz Proboszcz i duszpasterze
składają życzenia szczerze.
Rodzinnego ciepła i wielkiej radości,
ani chwili samotności.

Pod choinką dużo prezentów,
jak najmniej życiowych zakrętów
Odpoczynku i pokoju,
dużo dobrego nastroju
Nadziei na Nowy Rok,
byście doświadczali Bożej mocy co krok!

Do życzeń dołącza się Redakcja

Z KSIĄG PARAFIALNYCH

Sakrament chrztu otrzymali

Helena Alicja Gąsiorek
Barbara Bajerska

Módlmy się za dzieci ochrzczone, aby Duch Św.
napętnił je swoimi darami i prowadził przez
życie drogą prawdy

Odeszli do wieczności

Władysława Adamczyk (ur.1919)
Marian Trojak (ur.1931)
Irena Stępnik (ur.1939)
Kazimierz Galion (ur.1939)
Zbigniew Piórkowski(ur.1940)
Józef Poniatowski(ur.1957)
Ewa Kamińska-Kolasa (ur.1958)
Włodzimierz Zasłona (ur.1950)
Stanisława Wojciechowska (ur.1929)
Jan Gawinek (ur.1943)
Andrzej Wiewiórski (ur.1957)
Janina Glewicz (ur.1931)
Jan Lewandowski (ur.1924)
Ewa Skowrońska (ur.1921)
Przemysław Jałowicki (ur.1978)
Janusz Flis (ur.1946)

Módlmy się za zmarłych, aby przez Boże
miłosierdzie weszli do chwały życia
wiecznego

Opracowała Katarzyna Dąbrowska

Kancelaria Parafialna czynna codziennie od poniedziałku do piątku w godz.; 9: 00– 11: 00 oraz 15:00– 16:30
Tel: 42 /716-27-65

Wydawca: Parafia Matki Boskiej Dobrej Rady w Zgierzu, 95-100 Zgierz ul. M. Skłodowskiej – Curie 3

Redakcja: Ks. Kan. dr Andrzej Blewiński – Proboszcz Parafii; redaktor: Ks. Jacek Kucharski

Nr konta parafialnego: Bank Spółdzielczy w Zgierzu 36 8783 0004 0015 6097 2000 0001

Za wszelkie wpłaty na rzecz parafii składamy serdeczne Bóg zapłać

www.mbrd.archidiecezja.lodz.pl e-mail: gazeta.dobrarada@gmail.com

Redakcja zastrzega sobie prawo do opracowania redakcyjnego tekstów oraz prawo do korekty stylistycznej i ortograficznej.

Zespół Redakcyjny „Dobra Rada”: Marianna Strugińska - Felczyńska, Agnieszka Gajek, Katarzyna Wieczorek, Aneta Mikołajczyk, Elżbieta Hildt, Barbara Musiał, Józef Felczyński, Krzysztof Nieszwiec. Składanie gazetki: Agnieszka Gajek, Marianna Strugińska-Felczyńska, Katarzyna Wieczorek, Krzysztof Nieszwiec. Dystrybutor: Marek Cylke

Drukarnia, Wydawnictwo Muzyczne i Poligraficzne
ul. Wersalska 54, 91-212 Łódź, Poland
www.merakel.pl www.merakel.com.pl